

BÀI THƯƠNG KHÓ THEO THÁNH MATTHÊÔ (PASSIO)

Lời : Bản dịch Hiện tại (có sửa đôi chút)

Nhạc soạn theo bản Passio : Phaolô Nguyễn Văn Hòa

Đã được Hội Đồng Giám mục Việt Nam cho phép dùng

Imprimatur * Dalat, ngày 07.03.1964 * S.H. Nguyễn Văn Hiền

Ghi chú :

1. Bộ hát gồm những vai :

* Chúa Giêsu

* Người kể

* Thế nhân (phần thế nhân có gạch dưới là của cộng đoàn)

2. Theo Huấn thị của Thánh bộ Lễ nghi ngày 25.3.1965 về thể thức bài hát thương khó, khi thiếu Linh mục, hoặc thầy Sáu, thì nam nữ tu sĩ hoặc giáo dân đàn ông có thể hát thay. Như thế họ có thể thay thế một, hai hoặc cả ba vai. Nhưng phải mặc áo trắng dài (Alba)

Sự thương khó Đức Chúa Giê - su theo Thánh Mát - thê - ô.

Người kể : Bảy giờ Chúa Giê - su cùng các môn đệ tới

vườn Giết - si - ma - ni Chúa bảo các môn đệ rằng :

Giêsu : Chúng con hãy ở lại đây Thầy đi cầu nguyện

Người kể : Rồi Người đưa Phê-rô và hai con ông Zê-bê-đê

đi theo. Người bắt đầu cảm thấy buồn phiền nào nùng

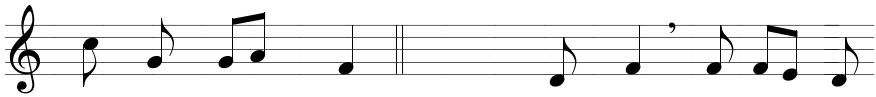
Người bảo các ông rằng: **Giêsu** : Linh hồn Thầy buồn

sâu đến chết, hãy ở lại đây và thức với Thầy.

Người kể : Đi được mấy bước, Người sắp mình xuống

đất và nguyện rằng: **Giêsu** : Lạy Cha, nếu có thể

được, xin Cha cất chén này đi, nhưng xin đừng theo ý

Con một theo ý Cha mà thôi. **Người kể**: Rồi Người

trở lại cùng các môn đệ, thấy các ông còn đang ngủ

Người liền bảo Phê - rô rằng: **Giêsu**: Các con không

thể thức được một giờ với Thầy ư? Hãy tỉnh thức và

cầu nguyện, kẻo sa chước cám dỗ. Tinh thần thì mau

mẫn nhiệt thành, mà xác thịt thì nặng nề yếu đuối

Người kể: Người lại ra đi lần thứ hai và nguyện rằng:

Giêsu: Lạy Cha, nếu không thể cất chén này để con

khỏi phải uống thì con xin vâng theo ý Cha

Người kể : Khi trở về, Người thấy các môn đệ còn ngủ

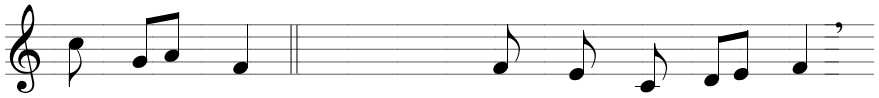
vì mắt họ nặng trĩu, Người để mặc các ông và lại ra

đi lần nữa. Người cầu nguyện lần thứ ba, với những

lời như trước. Rồi Người trở về cùng các môn đệ và bảo

các ông rằng: **Giêsu :** Các con còn ngủ sao?

Này đã đến giờ Con Người bị nộp trong tay những

người tội lỗi, đứng dậy ta đi. Kẻ nộp Thầy đã đến,

Người kể : Người còn đang nói thì Giu-đa, một trong số

muồi hai tối, cùng đi với lũ đông cầm gươm giáo gây gộc,

do các thượng tế và kỳ hào trong dân sai đến. Kẻ nộp

Người đã cho họ dấu hiệu này: **Thế nhân** : Tôi hôn ai,

thì đó là người ấy, hãy bắt lấy **Người kể** : Rồi y tiến

lại gần Chúa Giê-su và chào rằng: **Thế nhân** : Lạy Thày

Người kể : Rồi hôn Người. Chúa Giê-su bảo nó rằng:

Giêsu : Bạn ơi! Bạn làm chi thế? **Người kể** : Thế là chúng

tiến tới tra tay bắt Người. Túc thì một trong những người đi

với Chúa Giê-su liền giơ tay rút gươm, chém đứt tai một tên

đầy tớ của vị thượng tế, Chúa Giê-su bảo ông ấy rằng :

Giêsu : Hãy xỏ gươm vào vỏ ai dùng gươm thì sẽ

chết vì gươm. Con tưởng Thầy không thể xin Cha Thầy sai

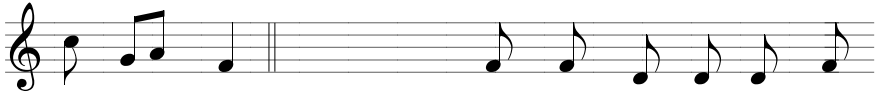
muồi hai cơ binh Thiên Thần đến ngay với Thầy được sao ?

Nếu vậy thì trọn lời kinh thánh sao được ! Vì theo lời đó

thì công việc phải xảy ra như thế **Người kể** : Rồi Người bảo

đám đông rằng : **Chúa Giêsu** : Các người cầm gậy gộc gươm

giáo đến bắt Ta như đến bắt một tên trộm cướp. Hàng ngày

Ta ngồi giảng trong đền thờ, mà sao các người không

bắt. Nhưng mọi việc xảy ra cho trọn lời tiên tri đã chép

Người kể : Bấy giờ các môn đệ bỏ Người chạy trốn hết Những

kẻ bắt Chúa, liền dẫn Người tới thượng tế Cai-pha, các ký

lục và kỳ hào đã hội lại ở đó. Còn Phê-rô thì theo Người

xa xa cho đến dinh thượng tế rồi vào trong sân, ngồi lẩn với

bọn thủ hạ, để xem xét công việc. Các thượng tế và tất cả

phiên tòa đều tìm chứng gian, để lên án tử hình cho Người.

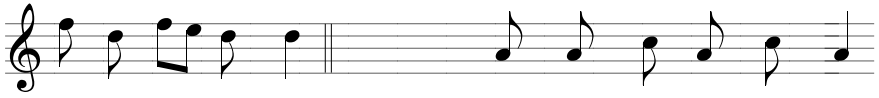
Nhưng không tìm được, mặc dù có nhiều chứng gian vu cáo,

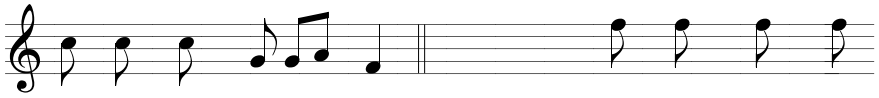
sau cùng, có hai người đến khai rằng: **Thế nhân**: Ông ta nói:

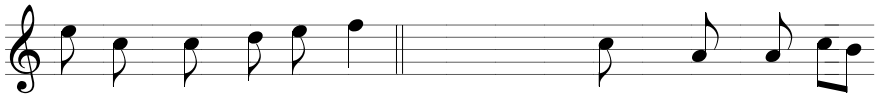
Ta có thể phá hủy Đền Thờ Thiên Chúa, và trong ba ngày

có thể xây lại được. **Người kể**: Vị Thượng tế liền đứng dậy

nói với Chúa Giê-su rằng: **Thế nhân**: Sao ông không đáp

lại lời người ta tố cáo? **Người kể**: Nhưng Người vẫn im

lặng. Vị Thượng tế bảo Người rằng: **Thế nhân**: Ta nhân

danh Thiên Chúa hằng sống mà bắt ông nói cho chúng ta

hay: Ông có phải là Đấng Ki-tô Con Thiên Chúa không?

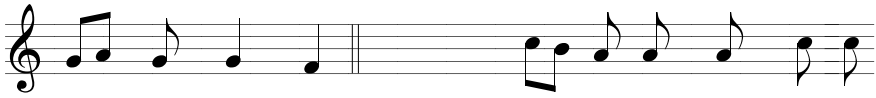
Người kể: Chúa Giê-su đáp rằng: **Giêsu**: Ông nói phải.

Tôi nói thật cho các ông biết: sau này các ông

sẽ thấy Con Người ngự bên hữu Đấng uy quyền và

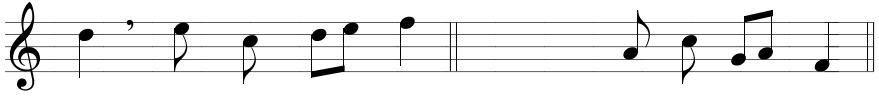
đến trên mây trời. **Người kể**: Bấy giờ vị Thượng tế xé

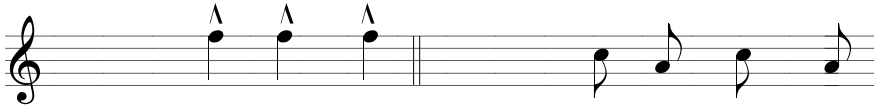
áo mình ra mà rằng: **Thế nhân**: Nó đã nói phạm

cần gì nhân chúng nữa, các ngài vừa nghe nó nói phạm

thượng, các ngài nghĩ sao? **Người kể**: Họ đáp lại rằng:

Thế nhân: Nó đáng chết! **Người kể**: Bảy giờ chúng nhỏ

vào mặt và tát Người, có kẻ đâm đá Người và nói rằng:

Thế nhân: Hồi Ki-tô, hãy làm tiên tri đi, hãy nói chúng

ta nghe ai đã đánh ông? **Người kể**: Phê - rô đang

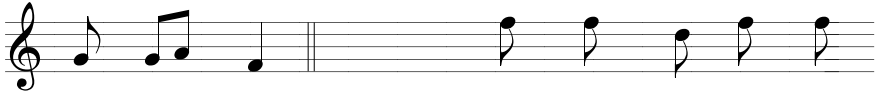
ngồi ngoài sân một đũa đầy tớ gái gặp ông và bảo rằng:

Thế nhân: Còn ông nữa, ông cũng đã đi theo Giê - su

người Ga-li-lê. **Người kể**: Nhưng Phê-rô chối trước mặt

mọi người rằng: **Thế nhân**: Tôi không hiểu cô muốn

nói gì. **Người kể**: Khi Phê-rô ra tới cổng, một đứa

khác trông thấy ông liền nói với những người ở đó rằng:

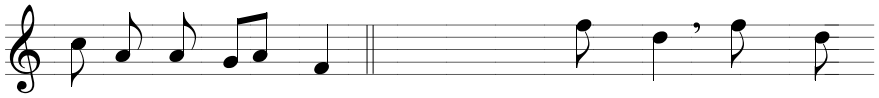
Thế nhân: Ông này đã đi theo Giê-su người Na-za-reth.

Người kể: Phê-rô lại chối và thề rằng: tôi không biết

người ấy. Một lúc sau, những kẻ đứng đấy lại gần Phê-

rô và bảo ông rằng: **Thế nhân**: Đúng rồi, ông thuộc

bọn ấy, giọng nói của ông đã chứng minh điều đó.

Người kể: Phê-rô lại thề rằng: Tôi không biết người ấy

Tức thì gà liền gáy. Phê-rô nhớ lại lời Chúa Giê-su đã

phán rằng: trước khi gà gáy, con sẽ chối Ta ba lần.

Rồi ông ra ngoài khóc lóc thảm thiết. Trời vừa sáng, tất

cả Thượng tế và Kỳ hào trong dân hội nhau, bàn kế để

giết Chúa Giê-su. Chúng trói Người và giải đến tổng trấn

Phi-la-tô. Bấy giờ Giu-đa kể nộp Thầy, thấy Chúa Giê-su

bị án, liền hối hận. Hấn ôm ba mươi đồng bạc đến trả

các Thượng tế và Kỳ hào mà rằng: **Thế nhân**: Tôi đã

phạm tội bán máu người vô tội. **Người kể**: Họ bảo

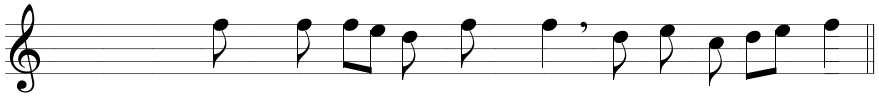
hấn rằng: **Thế nhân**: Mặc anh, can gì đến chúng tôi.

Người kể: Giu-đa liền ném tiền vào đèn thờ, rồi ra đi

thất cổ. Các Thượng tế thu lấy số bạc và bảo rằng:

Thế nhân: Không nên bỏ vào kho thánh vì đây là giá máu.

Người kể: Sau khi đã thảo luận, họ lấy tiền đó tậu ruộng

của người thợ gốm để làm nghĩa trang chôn người ngoại

quốc. Nên từ đó đến nay, người ta gọi ruộng ấy là

Ha-cel-da-ma, nghĩa là ruộng máu. Thế là ứng nghiệm

lời tiên tri Giê-rê-mi-a nói rằng: Họ đã nhận ba mươi

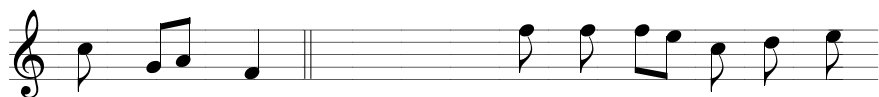
đồng bạc là giá con cái Is-ra-el đã đặt, và đã lấy tiền đó

mua ruộng của thợ gốm, như Chúa đã truyền cho tôi.

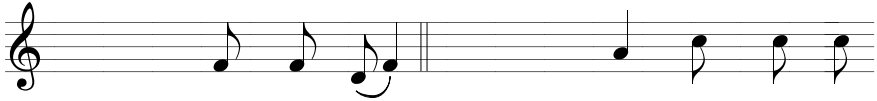
Còn Chúa Giê-su thì ra trước tòa ông tổng trấn, ông này

hỏi Người rằng: **Thế nhân**: Ông có phải là vua Do-

Thái không? Người kể: Chúa Giê - su đáp lại rằng:

Giê-su: Ông nói phải. Người kể: Rồi trong khi các

Thượng tế và Kỳ lão tố cáo, thì Người không đáp

lại lời nào. Bấy giờ Phi - la - tô hỏi Người rằng:

Thế nhân: Ông không nghe những điều người ta tố cáo

ông đó sao? Người kể: Nhưng Chúa Giê-su cũng không

đáp lại lời nào, khiến tổng trấn càng ngạc nhiên

Theo thường lệ cứ dịp lễ Vượt qua, vị tổng trấn tha một

người tù tùy ý dân xin. Bấy giờ có một người tù nổi

tiếng, tên là Ba-ra-ba. Phi-la-tô hỏi dân chúng đang tụ

họp đầy rằng: **Thế nhân**: Các ông muốn tha ai, Ba-ra-

ba hay là Giê-su, gọi là Ki-tô? **Người kể**: Vì ông biết

rõ chỉ tại ghen tị mà họ nộp Người Khi Phi-la-tô chủ

tọa nơi tòa án, thì bà vợ sai người vào nói với ông rằng:

Thế nhân: Đừng nhúng tay vào vụ người công chính này,

bởi hôm nay trong một đêm mộng, tôi đã bức rút nhiều

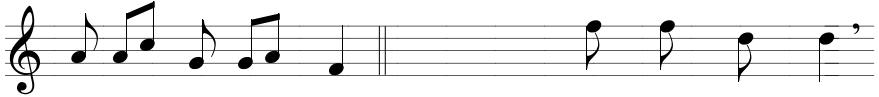

vì người đó **Người kể** : Nhưng các Thượng tế và Kỳ hào

cứ xúi dân xin tha Ba-ra-ba và giết Giê-su. Ông tổng trấn

lại hỏi lần nữa rằng: **Thế nhân** : Trong hai người này,

các người muốn được tha ai? **Người kể** : Dân đáp rằng :

Thế nhân : Tha Ba-ra-ba. **Người kể** : Phi-la-tô lại hỏi rằng :

Thế nhân : Nhưng ta sẽ làm gì cho Giê-su gọi là Ki-tô?

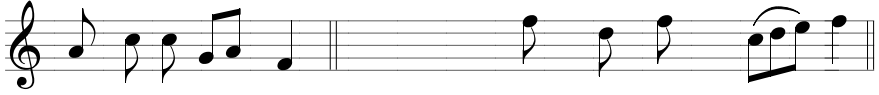
Người kể : Mọi người đáp lại rằng: **Thế nhân** : Đóng đinh nó

vào thập giá **Người kể** : Phi - la - tô lại hỏi rằng :

Thế nhân : Người ấy làm chi nên tội thế? **Người kể** : Họ

càng la to lên rằng: **Thế nhân** : Đóng đinh nó vào thập giá.

Người kể : Thấy mất công, lại sợ dân chúng xôn xao, Phi-la-

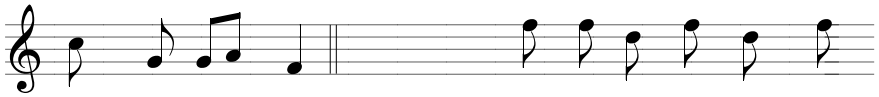
tô lấy nước rửa tay trước dân chúng và tuyên bố rằng:

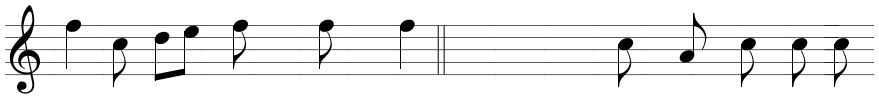
Thế nhân : Ta không chịu trách nhiệm trong việc đổ máu

người công chính này, đó là việc của các người. **Người kể** : Dân

chúng liền thưa rằng: **Thế nhân** : Máu nó đổ trên đầu chúng

tôi và con cháu chúng tôi. **Người kể** : Bấy giờ Phi-la-tô

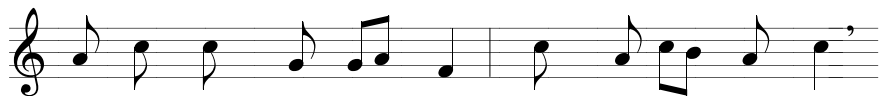
phóng thích Ba-ra-ba và cho đánh đòn Chúa Giê-su, rồi trao

Người cho chúng đem đi đóng đinh vào thập giá. Bấy giờ bọn

lính của tổng trấn điệu Chúa Giê-su đến công đường; cả

một cơ binh hành hạ Người. Chúng lột áo Người ra

và khoác cho Người một áo đỏ tía, rồi kết một triều

thiên gai đội trên đầu Người và cho cầm một cây sậy bên

tay phải. Chúng quì gối trước mặt Người mà nhạo rằng :

Thế nhân : Tấu lạy Vua Do - thái. ***Người kể*** : Chúng khạc

nhỏ vào Người, và lấy cây sậy đập đầu Người. Chế điều

Người rồi, chúng lột áo khoác ra và cho Người mặc áo

cũ như trước. Rồi chúng điệu Người đi đóng đinh thập giá.

Vừa đi ra, chúng gặp một người làng Xy-rê-nê tên là Si-

mon, chúng bắt ông vác thập giá đỡ Người. Tới nơi gọi là

Gol-go-ta, nghĩa là núi Sọ, chúng cho Người uống rượu

pha mật đắng. Người chỉ ném chứ không uống. Đóng đinh

Người xong, chúng rút thăm chia nhau áo Người. Đúng như

lời tiên tri đã nói: chúng đã chia nhau áo của Ta, và áo

dài thì chúng rút thăm. Rồi chúng ngồi lại đó mà canh gác.

Phía trên đầu Người, chúng treo một bảng án viết chữ rằng:

Đây là Giê-su vua dân Do-thái. Đồng thời, chúng cũng đóng đinh

hai người trộm cướp, một người bên phải, một người bên trái.

Kẻ qua lại đều xỉ nhục Chúa. Chúng lắc đầu và nói rằng:

Thế nhân: Tên kia, ngươi định phá đền thờ Thiên Chúa

đi rồi sẽ xây lại trong ba ngày, ngươi hãy cứu lấy mình đi.

Nếu thật là Con Thiên Chúa thì người hãy xuống khỏi

thập giá. *Người kể*: Các Thượng tế, các ký lục và kỳ

hào cũng mỉa mai Người rằng: *Thế nhân*: Nó đã cứu

được kẻ khác mà không cứu được mình. Nếu là vua dân

Do-thái, thì hãy xuống khỏi thập giá để chúng ta tin. Nó

cây vào Thiên Chúa, nếu Người yêu nó, Người hãy cứu nó,

vì nó đã nói: Ta là Con Thiên Chúa. *Người kể*: Cả những

người trộm cướp bị đóng đinh cũng lắng mạ Người như thế

Từ mười hai giờ trưa đến ba giờ chiều, cả trái trái đất

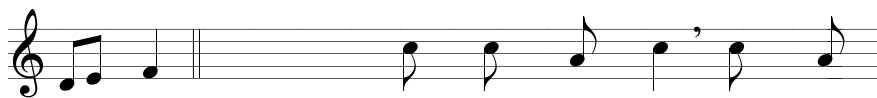
tối tăm mù mịt. Vào khoảng ba giờ chiều, Chúa Giê-

su lớn tiếng kêu rằng **Giêsu** : Ê - li, Ê - li la - ma

sa - ba - ta - ni, (nghĩa là) Lạy Chúa, Lạy Chúa, sao Người

bỏ Con? **Người kể** : Nghe thấy Người kêu, mấy người

đứng đó bảo nhau rằng: **Thế nhân** : Kìa, nó gọi Ê - li - a

Người kể : Tức thì một người trong bọn họ chạy đi lấy

miếng bọt biển, thấm giấm chua, cột vào đầu cây sậy,

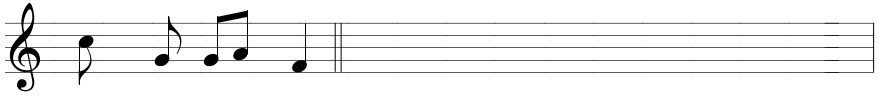
rồi đưa lên cho Người uống. Kẻ khác lại nói rằng :

Thế nhân : Đùng, hãy đợi xem ông Ê-li-a có đến để cứu

nó không? **Người kể** : Bảy giờ Chúa Giê-su kêu to một

tiếng rồi tắt thở. (Quì yên lặng... Đứng, người kể hát tiếp...)

Bỗng màn trong nhà thờ xé ra làm hai mảnh, từ trên

xuống dưới, đất động, núi đá vỡ ra. Mô mả mở tung,

nhều vị Thánh đã chết nay sống lại. Sau khi Chúa

sống lại, các vị ra khỏi mồ, rồi vào thành thánh, và

hiện ra với nhiều người. Thấy đất động và nhiều điềm

xảy ra, viên đội trưởng và lính gác kinh hoàng bảo

nhau rằng: ***Thế nhân***: Quả thật, ông này là Con

Thiên Chúa. ***Người kể***: Ở đó, có mấy bà đứng xa xa:

các bà đã theo giúp Chúa Giê-su từ Ga-li-lê. Trong số

đó, có bà Ma-ri-a Ma-da-lê-na, bà Ma-ri-a mẹ Gia-

cô-bê và Giu-se, và bà mẹ các con ông Giê-bê-đê.

Đến chiều, một người giàu có ở A-ri-ma-thi-a tên là

Giu-se, cũng là môn đệ Chúa Giê-su, đến gặp Phi-la-tô

để xin xác Chúa Giê-su. Phi-la-tô truyền trao xác lại.

Giu-se lấy xác Chúa liệm trong vải trắng, và đặt vào mộ

đá mới của ông. Và ông vận một khối đá lớn lấp cửa

mộ lại, rồi ra đi. **Xướng** : Đó là Lời Chúa.

Đáp : Lạy Chúa Ki - tô, ngợi khen Chúa.